Ostrovy - Sekvoj

Když se ráno mlčky dívám na svůj obraz v zrcadle,
stíny noci těžce smývám, lovím střípky zapadlé,
střípky světla, stíny noci, hledám pramen, abych procit,
abych nechtěl jenom dřímat, těžce tápat mezi svýma.
Pojďme spolu najít ostrov, dříve nežli ztroskotám,
pojďme jednou propít všechno všechny prachy co ti dám,
všechno zlato, všechnu špínu, pustit uzdu štěstí svýmu,
sakra, jednou něco prožít, cítil sílu, lásku prožít.
Vždyť já chci mít svou duši nesmrtelnou, víno chladivý z dlaní pít.
Můj oheň ať září nocí temnou, budu pak možná navždy žít.
Houby víme, co je život, zlato, špína nebo smrt.
Každý z nás je vlastní pilot, každej den jak vody hlt.
Tak pojď rozbít svoje pouta, život nejde prožít z kouta.
Nechci zmizet jak dým v kouři, bejt pár kapek v letní bouři.
Vždyť já chci mít svou duši nesmrtelnou, víno chladivý z dlaní pít.
Můj oheň ať září nocí temnou, budu pak možná navždy žít.
Vždyť já chci mít svou duši nesmrtelnou, víno chladivý z dlaní pít.
Můj oheň ať září nocí temnou, budu pak možná navždy žít.